

BWV 8**Liebster Gott, wenn werd ich sterben? Kiedy umrę, o mój Panie?****Coro**

Liebster Gott, wenn werd ich sterben?	Kiedy umrę, o mój Panie?
Meine Zeit läuft immer hin,	Czasu mam już coraz mniej.
Und des alten Adams Erben,	W spadku mam to po Adamie,
Unter denen ich auch bin,	Że podlegam mocy tej,
Haben dies zum Vaterteil,	Która daje czasu tyle,
Dass sie eine kleine Weil	By tu gościem być przez chwilę
Arm und elend sein auf Erden	I życiem się krótkim cieszyć na tej ziemi,
Und denn selber Erde werden.	Zanim śmierć mnie w proch nie zmieni.

Aria T

Was willst du dich, mein Geist, entsetzen,	Czemuż by duch się miał sprzeciwiać,
Wenn meine letzte Stunde schlägt?	Kiedy wybije ostatnia godzina?
Mein Leib neigt täglich sich zur Erden,	Ciało z dnia na dzień coraz bliższe ziemi
Und da muss seine Ruhstatt werden,	I losu jego nic już nie odmieni,
Wohin man so viel tausend trägt.	Bo krucha jest jego łupina.

Recitativo A

Zwar fühlt mein schwaches Herz	Ciągle się trwoży słabe serce
Furcht, Sorge, Schmerz:	W strachu, bólu i udręce:
Wo wird mein Leib die Ruhe finden?	Gdzie ciało znajdzie swoje odpocznienie?
Wer wird die Seele doch	I kto mej duszy się wyrwać pozwoli
Vom aufgelegten Sündenjoch	Z grzechów niewoli
Befreien und entbinden?	I da jej zbawienie?
Das Meine wird zerstreut,	Rozproszy się wszystko, co moje,
Und wohin werden meine Lieben	A dokąd się bliscy udadzą,
In ihrer Traurigkeit	Łez żałobnych lejąc zdroje,
Zertrennt, vertrieben?	Jak sobie z tym wszystkim poradzą?

Aria B

Doch weichet, ihr tollen, vergeblichen Sorgen!	Niech jednak znikną troski niepotrzebne!
Mich rufet mein Jesus, wer sollte nicht gehn?	Gdy Jezus zawoła, któż nie pójdzie za nim?
Nichts, was mir gefällt,	Niczego, co pragnę
Besitzet die Welt.	Tutaj nie znajdę.
Erscheine mir, seliger, fröhlicher Morgen,	Niech się więc wrota otworzą podniebne
Verkläret und herrlich vor Jesu zu stehn.	I duch mój w Twym blasku niech stanie.

Recitativo S

Behalte nur, o Welt, das Meine!	Zachowaj, świecie, co jest twą własnością:
Du nimmst ja selbst mein Fleisch und mein Gebeine!	Proch ciała nikczemny ze zmurszałą kością!
So nimm auch meine Armut hin;	Tobie zostawiam wszystkie moje troski,
Genug, dass mir aus Gottes Überfluss	Bo wnet już zaznam dostatku wszelkiego,
Das höchste Gut noch werden muss,	Co dany mi będzie z nieba wysokiego,
Genug, dass ich dort reich und selig bin.	Kiedy ma dusza u stóp spocznie Boskich.
Was aber ist von mir zu erben,	Cóż bowiem w życiu moim jest trwałego
Als meines Gottes Vattertreu?	Prócz łaski Bożej?
Die wird ja alle Morgen neu	Ona mi tylko dopomoże
Und kann nicht sterben.	I wrota otworzy mi życia wiecznego.

Choral

Herrscher über Tod und Leben,	Władco życia i wieczności,
Mach einmal mein Ende gut,	Bądź przy mnie w śmierci godzinie,
Lehre mich den Geist aufgeben	Bym świat ten pożegnał bez złości,
Mit recht wohlgefasstem Mut.	Kiedy me życie przemienie.
Hilf, dass ich ein ehrlich Grab	Niech me ciało spocznie w grobie
Neben frommen Christen hab	Pośród chrześcijan miłych Tobie,
Und auch endlich in der Erde	Niechaj ziemia je przykryje
Nimmermehr zuschanden werde!	I spokój wieczny spowije!

Tłum. Paweł Piszczatowski